

ಚಿತ್ರ: ಶಶಿದರ ಹಳೇಮನಿ

■ ನರಸಿಂಹಾರೆಡ್ಡಿ ಯಂಕಮೊಳ, ನೇಡಂ

ರಾಮು ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಂಟಿ. ಭತ್ತ ಕಟಾವಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಕಾಡು ಹಂದಿಗಳ ಕಾಟ ಬೇರೆ. ಒಂದು ದಿನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರ ಹೊಲದಾಗ ನುಗ್ಗಿ ಕಬಡ್ಡಿ ಆಡ್ತಿದ್ದು. ಬಾಜು ಹೊಲದವರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ರಿಕಾಣಿ ಹೂಡಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಟರಿ ಹಾಕಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು. ಇವರ ಹೊಲ ಹಳ್ಳದ ದಂಡ್ಯಾಗ ಇತ್ತು. ಕಾಡುಹಂದಿ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಲಾಕ ಬಂದು ಇವರ ಹೊಲದಾಗ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದು. ಹೊಲದ ಸುತ್ತಾ ತಂತಿ ಹಾಕಿದ್ರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಪರವಾ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ಬರ್ತಿದ್ದು. ಭತ್ತದ ಜೊತೆ ಮೂಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದು. ಮಾರಲಾಕನೂ ಆಗದೇ ಇದ್ದು. ಮನಿ ಪೂರ್ತಿ ಸಾಲುತ್ತಿದ್ದು. ಟೊಮ್ಯಾಟೊ, ಕೋತಂಬರಿ, ಮೆಂತೆ, ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದು. ರಾತ್ರಿ ಕಾಡು ಹಂದಿ ಕಾಟ ಆದ್ರೆ ಹಗಲು ಕೋತಿಗಳ ಕಾಟ. ಹಗಲು ಒಬ್ಬ ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ತರಕಾರಿ ಪೂರ ತಿಂದು ಖಾಲಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದು. ಅವು ತಿನ್ನೊಂದು ಕಮ್ಮಿ ಖರಾಬ ಮಾಡೋದು ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು.

ರಾಮು ಅವರ ಅಪ್ಪ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಾಯಿ ಸಾಕಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಕಾಲು ಸ್ವಾಧೀನ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡ್ರೆ ರಾಮುಗೆ ಅಷ್ಟಕಷ್ಟೇ. ಅದು ಬಂದ್ರೆ, 'ಹಚ್ಚಿ... ಹಚ್ಚಿ ದೂರ ಹೋಗು' ಎಂದು ಚೀರ್ತಿದ್ದ. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಡಲಾಕ ಆಗಲ್ಲ, ನೋಡಲಕ ಅಷ್ಟು ಚಂದ ಇಲ್ಲ ಅಂತ.

ಅದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಸಣ್ಣ ಬಾಲವನ್ನು ಆಕಡೆಯಿಂದ ಈಕಡೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾ ರಾಮನ ಹಿಂದ ಬರ್ತಿತ್ತು. ಹೊಲಕ್ಕೆ ಕೋತಿ ಕಾಟ ಬಹಳ ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಮುನ ಅಪ್ಪ ಆ ನಾಯಿ ಮರಿಯನ್ನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಜಲ್ಲೇ ಓಡಲಾಕ ಬರದಿದ್ದು. ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವರದಿಂದ ಬೊಗಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋತಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಹೊಲ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಲವೇನೂ ಮನೆಗೆ ಅರ್ಧ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಇತ್ತು. ಹಗಲು ರಾಮುನ ಅಪ್ಪ ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೋತಾ ಇದ್ರೆ, ಕಾಲೇಜ್ನಿಂದ ಬಂದು ರಾಮು ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲೇ ಮಲ್ಟೋಳಾಕ ಹೋಗ್ತಿದ್ದ. ಈ ಭತ್ತ ಮುಗಿಯೋವರೆಗೂ ಅದು ತಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವತ್ತು ರಾಮು ಬಂದ. ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಹಾಸಿದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಂಗೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವರಪ್ಪನಿಗೆ ಆರಾಮ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವತ್ತು ಹೊಲದ ಕಡೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಂದ ಗಳಿಗೆನೇ ನಾಯಿಮರಿ ಓಡ್ತೋತಾ ಬಂತು. ಇದು ತಿನ್ನೋ ಆಸೀಲಿಂದ ಬಂದಾದ ಅಂತ ಮನೆಯಿಂದ ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅದರ ಕಡೆ ಎಸೆದ. ತಾನು ಮಲಗಲು ಹೊರಟ. ನಾಯಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನೋದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು. ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಬೊಗಳಲಾಕ ಚಾಲೂ ಮಾಡಿತು. ಅವನ ಸಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಯ್ತು. 'ಇದಕ್ಕೆನು ಆಗ್ನಾದ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನೋದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನಕ್ಕಾಕ ಮುಂದ ಹೋಗಲು ಬಿಡಿಲ್ಲ' ಅನ್ನೊಂಡ.. ಒಂದು ಸಣ್ಣ

ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಗೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಬಾರಿಸಿದ. ಆಗ್ನೂ ಹಂಗೇ ಚೀರಿತು. ಬಾಜು ಸರಿಲ್ಲ. ಇವ ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಎರಡು ಏಟು ಬಿಟ್ಟ. ಅದು ಬಾಜು ಹೋಗದೇ ಹಾಸಿಗೆ ಮ್ಯಾಲ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿತು. ಕೆಸರು ಕಾಲೀಲೆ ಹಾಸಿಗೆ ಮ್ಯಾಲ ಹೋಗ್ತಾದ ಅಂತ ದಪ್ಪನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಗೊಂಡ. ಮೊದಲು ಹಾಸಿಗೆ ಎಳೆದು ಬಾಜು ಸರಿಸಿ ನಾಯಿನ ಹೊಡೆಯಮು ಅಂತ ಹಾಸಿಗೆ ಎಳೆದ. ಬುಸ್..ಬುಸ್.. ಅಂತ ಹಾವು ಹಡೆ ಬಿಚ್ಚಿ ನಿಂತಿತು. ಇವನ ಕೈಕಾಲು ತಣ್ಣಗೆ ಆದ್ದು.. ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲಿನಿಂದ ಎರಡು ಬಾರಿಸಿ ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದ. ನಾಯಿ ಇವನ ಮಾರಿ ನೋಡ್ತೋತಾ ನಿಂತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮೈಯಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಏಟುಗಳ ಬರೆಗಳನ್ನು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಇವನು ಅದರ ಕಡೆ ಹೋದ; ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಅತ್ತು ಬಿಟ್ಟ. 'ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿಯಿಲ್ಲಾ. ಅದೂ ದಿನಾ ನಾವು ಹಾಕುವ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ನೀ ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಗತಿ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆಪತ್ತಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ನೀನೇ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರು' ಅಂತ ಅಳಹತ್ತಿದ. ತಾನು ನಾಯಿಗೆ ಹೊಡೆದ. ಬಯ್ಯೆ ಘಟನೆಗಳು ನೆನಪು ಬಂದು. ಅದರ ಕಡೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ಮತ್ತೆಂದೂ ಅದನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು.